

d) huru ofta sundhetsvisitation skall förrättas med i garnison förlagda trupper.

e) att hvarje person, som har legitimerad läkares intyg att han är med venerisk sjukdom behäftad, har rättighet att erhålla kostnadsfri vård å kurhus och skyldighet att der låta intaga sig, så framt han ej kan skaffa sig enskild vård, som erbjuder tillräckliga garantier mot smittans spridande.

f) att de prostituerade qvinnorna skola å kurhusen vårdas på en särskild afdelning.

g) att försvarslöse, kringstrykande personer, hvilka upptagas af polisen, skola underkastas sundhetsbesigtning och i händelse af smitta sändas till kurhus.

3. Man bör verka för att arbetarnes sjukassor lemna understöd äfven för veneriska sjukdomar.

4. Man bör arbeta för att en internationel komité tillsättes, som har att uppgöra förslag till åtgärder, hvilka alla civiliserade länder böra vidtaga, så att sjömännen på handelsflottan underkastas sundhetsbesigtningar och, i händelse af smitta, afskiljas å sjukhus, till dess de blifvit fullt läkta.

5. Man bör söka intränga i prostitutionens orsaker och genom ändamålsenliga åtgärder söka minska den.

Sedan vi i det föregående redogjort för det sätt, på hvilket vi anse prostitutionsväsendet i allmänhet böra ordnas och för öfriga åtgärder till att hindra de veneriska sjukdomarnes spridande, vilja vi först meddela en öfversigt öfver prostitutionen och dessa sjukdomars utbredning i *Stockholm* och framställa de momenter, hvilka vi anse utgöra den förnämsta orsaken till den under vissa år anmärkta stegringen af dem, särskildt inom garnisonen, och derefter angifva sättet för afhjelpandet af dessa olägenheter.

Uppgifter rörande besigtningsskyddet i Stockholm.

	1864.	1865.	1866.	1867.	1868.	1869.	1870.	1871.
Vid årets början underkastade besigtning	332	356	307	334	370	322	*) 344	303
För första gången inskrifne bland besigtningsskyldiga	69	75	77	88	76	104	63	50
Åter anträffade och ånyo inskrifna	126	97	145	130	177	199	182	156
Summa	527	528	529	552	623	625	589	509
Från besigtningsskyldighet befriade	24	17	23	20	34	47	36	25
" staden afflyttade	35	70	34	35	93	60	77	50
Afvikne	29	23	9	21	42	31	21	18
Häktade	72	98	119	102	127	127	146	85
Döde	11	13	10	4	5	8	6	9
Vid årets slut underkastade besigtning	356	307	334	370	322	352	303	322
Summa	527	528	529	552	623	625	589	509
Högsta antalet under någon månad besigtningsskyldiga	377	355	334	375	389	392	373	374
Lägsta	300	307	305	339	350	322	301	303
Antal besigtningar under året	19,475	19,364	17,598	20,512	21,896	22,477	22,652	20,786
" qvinno försända till kurhus	229	229	220	255	250	322	222	188
" fall, då sådan försändning egt rum	440	438	399	437	475	506	464	290

*) Orsaken till skillnaden vid 1869 års slut och 1870 års början är den att 8 af de äldre besigtningsskyldiga afgått, men ej blifvit afskrifna då rapporten för 1869 uppgjordes.

Uppgift öfver antalet till vård intagne patienter å Stockholms stads och läns kurhus åren 1843—1871 samt å provisoriska kurhuset åren 1852—1855 och 1863—1871.

År.	Stockholms stads och läns kurhus.	Provisoriska kurhuset.	Summa.
1843.....	711	—	711
1844.....	821	—	821
1845.....	860	—	860
1846.....	1,049	—	1,049
1847.....	876	—	876
1848.....	834	—	834
1849.....	691	—	691
1850.....	712	—	712
1851.....	674	—	674
1852.....	—	—	962
1853.....	—	—	990
1854.....	—	—	1,064
1855.....	—	—	989
1856.....	913	—	913
1857.....	908	—	908
1858.....	1,016	—	1,016
1859.....	1,444	—	1,444
1860.....	1,217	—	1,217
1861.....	1,161	—	1,161
1862.....	1,295	—	1,295
1863.....	—	—	1,636
1864.....	1,229	437	1,666
1865.....	1,299	279	1,578
1866.....	1,280	224	1,504
1867.....	1,289	345	1,634
1868.....	1,405	241	1,646
1869.....	1,454	257	1,711
1870.....	1,234	147	1,381
1871.....	1,098	71	1,169

Beträffande garnisonstrupperna saknas upplysningar från längre tid tillbaka rörande antalet för första gången intagne till skillnad från recidivernas mängd, men af årsberättelserna för quinquenniet 1861—1865 inhemtas, att å Allmänna garnisonssjukhuset i Stockholm varit inalles intagne för venerisk sjukdom 1,899 under denna period, af hvilka 1,712 för första gången samt 187 för nya eruptioner eller s. k. recidiver. Medeltalet årligen första gången intagne har sålunda varit 342, hvilket i förhållande till garnisonens styrka, beräknad med flottans manskap till 3,600 man, gör 1 sjuk på 10,5 man. Efterföljande tablå visar förhållandet under åren 1866—1871 enligt garnisonssjukhusets rapportbok.

	1866.	1867.	1868.	1869.	1870.	1871.
För första gången eller ånyo med primär smitta behäftade	320	405	656	570	423	253
s. k. recidiver	37	51	72	103	45	52
Summa	357	456	728	673	468	305

Medeltalet af de med primär smitta intagne under quinquenniet 1866—1870 utgör således 475 eller, med antagande af garnisonens styrka oförändrad *), 1 sjuk på 7,6 man. Under 1871 har endast 1 på 14,2 varit med primär smitta behäftad.

Ofvanstående tabeller utvisa

att antalet sundhetsbesigtning underkastade qvinnor i Stockholm och remisser till kurhuset från besigtningebyrån varit störst under åren 1868 och 1869;

*) Siffran 3,600 är endast approximativ, emedan många kunna vara permitterade vid gardesregimentena utom under exercistiden (1 April—1 Juli). Antalet permitterade är mycket olika under olika år, beroende på den lätthet, hvarmed arbete kan erhållas. Då en fullt säker beräkning svårigen kan göras om garnisonens verkliga styrka hafva vi bibehållit samma siffra, som förut antagits, så mycket mera, som de förändringar, hvilka under den sednare tiden inträffat, tillkomsten af några sappörer och afgången af några båtsmän, ej kunna anses utöfva något väsentligt inflytande.

att antalet å kurhus derstädes vårdade under de sista decennierna ökats och varit i stigande till 1869, då det uppnådde den högsta siffran, efter hvilken tid en i ögonen fallande minskning inträdt;

att antalet på Garnisonssjukhuset vårdade äfven ökats och under 1868 och 1869 varit betydligt större än de föregående och efterföljande åren, så väl hvad beträffar första gången intagna fall, som ock nya eruptioner eller s. k. recidiver.

Alla dessa uppgifter öfverensstämman således deruti, att de veneriska sjukdomarne i Stockholm ökats till ock med år 1869 eller just den tid, då Svenska Läkare-Sällskapet, hvars uppmärksamhet fästats på detta förhållande, framställde till besvarande den fråga, hvilken utgör föremålet för denna uppsats, men att efter denna tid en märkbar minskning åter inträdt.

Söka vi efter orsaken till den icke obetydliga stegringen af dessa sjukdomar under nämnde år så finna vi, att denna måste vara mera allmän, enär den sträckt sina verkningar icke allenast till hufvudstaden utan äfven till andra samhällen inom vårt land. För jemförelse meddelas en öfversigt öfver förhållandena i Göteborg:

Uppgifter rörande besiktningebyrån i Göteborg.

70

	1866.	1867.	1868.	1869.	1870.	1871.
Vid årets början underkastade besigtning	127	138	154	176	211	208
För första gången inskrifna bland besiktningsskyldiga	67	58	73	80	54	43
Åter anträffade och ånyo inskrifna "	24	14	26	36	27	27
Summa	218	210	253	292	292	278
Från besiktningsskyldighet befriade	23	11	16	16	23	22
" staden afflyttade eller afvikne	46	34	47	41	49	64
Häktade	7	9	11	19	12	12
Döde	4	2	3	5	—	5
Vid årets slut underkastade besigtning	138	154	176	211	208	175
Summa	218	210	253	292	292	278
Antal besigtningar under året	10,388	10,378	11,641	14,323	15,890	15,461
" kvinnor försända till kurhus	105	93	149	165	158	108
" fall, då sådan försändning egt rum	206	150	300	403	314	204

Uppgift öfver antalet på Göteborgs kurhus till vård intagne patienter under åren 1864—1871.

	1864.	1865.	1866.	1867.	1868.	1869.	1870.	1871.
Karlar	187	183	164	136	136	186	165	150
Icke-prostituerade qvinnor	66	85	62	42	48	66	47	22
Prostituerade "	128	163	209	158	314	417	314	208
Barn	7	17	21	16	16	27	18	16
Summa	388	448	456	352	514	696	544	396

Uppgift öfver antalet på garnisonssjukhuset i Göteborg till vård för veneriska sjukdomar intagne.

	1864.	1865.	1866.	1867.	1868.	1869.	1870.	1871.
Antal sjukdomar	83	94	86	105	80	132	107	62

Uppgift öfver anmälda fall af veneriska sjukdomar på Göteborgs Läkaresällskaps rapporter.

	1864.	1865.	1866.	1867.	1868.	1869.	1870.	1871.
Enkelt veneriskt sår och primär syphilis	414	366	225	365	270	341	237	242
Dröppel (Gonorrhé)	413	393	414	530	511	443	371	421
Summa	827	759	639	895	781	784	608	663

Af dessa uppgifter synes att i Göteborg alldeles samma förhållande egt rum som i Stockholm, nemligen att antalet besigtningsskyldiga kvinnor, remisser till kurhuset från besigtningebyrån, på kurhuset och garnisonssjukhuset till vård intagne patienter stigit till år 1869, då det varit högst, och sedan börjat minskas. Denna öfverensstämmelse är säkert mer än tillfällig och den anmärkta stegringen af de veneriska sjukdomarne på dessa ställen torde i viss mån bero på samma orsak. Denna är enligt vår åsigt att söka deruti, att under de år, som närmast föregingo 1869, den ekonomiska ställningen i allmänhet var tryckt och ogynsam till följe af dåliga skördar och andra omständigheter, och särskilt den arbetande klassen af befolkningen utsatt för arbetslöshetens vanliga följeslagare: nöd, elände och sjukdom. Ett mer än vanligt stort antal kvinnor anträffades under dessa år förande ett lättsinnigt och sedeslöst lefnads-sätt, och vid förfrågningar om orsaken att de hängifvit sig åt lösaktighet var det vanliga svaret att de, som förut innehaft tjenster, ej vidare kunnat erhålla sådana, under sysslolösheten råkat i sällskap med prostituerade kvinnor och snart tillgripit skörlefnaden såsom försörjningsmedel.

Att äfven andra omständigheter af mera lokal natur inverkat till framkallande af den anmärkta stegringen af dessa sjukdomar under de nämnda åren och den sedan inträdande minskningen torde vara otvifvelaktigt, om också det ej är lätt att bestämma hvilka de äro. Hvad särskildt beträffar Stockholm torde sammanbindning-jernbanans fullbordande under år 1870, hvarvid en mängd löst arbetsfolk lemnade staden, icke kunna fränkännas inflytande på minskningen af dessa sjukdomar. Öfverallt ser man nemligen att der stora samlingar af arbetare finnas, tilltager freqvensen af de veneriska sjukdomarne. Så är förhållandet vid jernvägsbyggnader, vid skogsafverkningar etc., och den mängd arbetare, hvilka från Vermland och Dalarne hvarje år strömma till Herjeådalen och angränsande provinser för att arbeta i skogarne, hafva betydligt bidragit

att sprida dessa sjukdomar. Lyckligtvis råder ännu på landsbygden stor förskräckelse för de veneriska sjukdomarne, hvilket i sin mån bidrager till att hindra deras spridande *).

Den minskning, som efter 1869 visat sig i sjukligheten, har sedan fortfarit så att, till följe af den ringa frekvensen af veneriska sjukdomar, provisoriska kurhuset ej behöft öppnas i år, hvartill äfven torde hafva bidragit den blida vintern, som gjort att de fattiga lättare kunnat vårda sig utom kurhuset.

Oaktadt sålunda stegringen af de ifrågavarande sjukdomarne i Stockholm till stor del berott på omständigheter, som ej kunnat förekommas eller afhjelpas, så torde dock äfven andra momenter böra tagas i betraktande, hvilka ej äro utan inflytande på antalet infectioner. Dessa äro:

1. Att det, för att en lösaktig qvinna skall af polisen åläggas sundhetsbesigtning, erfordras hennes medgifvande att hon idkar skörlefnad såsom yrke. Till dess hon vidgått detta går hon oantastad och kan under tiden, i händelse hon är af smitta angripen, sprida densamma till hvarje mansperson, med hvilken hon plägar umgänge. Strängt taget är förfarandet nog riktigt ur juridisk synpunkt, då hvarken polismyndigheten eller någon annan kan med stöd af gällande lag tvinga en qvinna att underkasta sig periodiska sundhetsbesigtningar, men huru under sådana förhållanden prostitutionsväsendet skall kunna tillräckligt öfvervakas och spridandet af veneriska sjukdomar hindras är svårt att fatta.

2. Att den hemliga prostitutionen ej tillräckligt öfvervakas af sundhetspolisen.

*) Inom en församling i en af mellersta Sveriges provinser hade för några år sedan misstanka uppstått att den veneriska sjukdomen var allmänt gängse, hvarföre pastorsembetet hos Konungens Befallningshafvande anhöll att församlingens innevånare måtte underkastas sundhetsbesigtning. Konungens Befallningshafvande beordrade provincialläkaren att ditresa för att verkställa detta uppdrag, hvarvid först den 62-åriga prestfrun och hennes döttrar, för att föregå med godt exempel, läto undersöka sig och sedan öfriga församlingsboar.

Såsom skäl för detta påstående må nämnas:

a) att en mängd nykterhetsvärdshus, cigarrbutiker och andra ställen finnas, hvilka i sjelfva verket ej äro annat än hemliga bordeller utan någon uppsigt eller kontroll från sundhetspolisens sida och utgöra verkliga härdar för smittans spridande;

b) att under sednare åren på många hoteller uppstått en industri att på en eller flera timmar hyra ut rum för otuktiga sammankomster, liksom förhållandet är med de i många af utlandets städer under olika namn (Bestell-Rendez-vous-Häuser, maisons de passe etc.) förekommande inrättningar. Man kan knapt utfinna ett verksammare sätt att gynna den hemliga prostitutionen;

c) att antalet unga flickor på 12—15 år, hvilka hän-gifva sig åt skörlefnad, under sednaste åren i betydlig grad ökats;

d) att af manskapet inom garnisonen, som för veneriska sjukdomar intages till vård på garnisonssjukhuset, ett stort antal hemtat smittan från lösaktiga qvinnor, hvilka i mängd och särskildt under den vackrare årstiden hafva sitt tillhåll i utkanterna af hufvudstaden, såsom Djurgårdsbergen, trakten omkring Svea gardes kasern, etc., hvilka qvinnor ej undergå sundhetsbesigtning. Vid de razzier, som tid efter annan af polisen anställas på dessa qvinnor, anträffas vanligen icke få smittade individer *).

Detta sundhetspolisens otillräckliga öfvervakande af prostitutionen beror hufvudsakligen derpå att de vid besigtningebyrån anställde polistjenstemän äro för få och deras tid upptagen af andra göromål än prostitutionsväsendet. Sundhetskonsaplarna äro för närvarande endast 3, ett antal alltför ringa för öfvervakande af de besigtningsskyldiga qvinnorna och uppspårande af den hemliga prostitutionen i en stad med Stockholms folkmängd och territoriella ut-

*) Under 1867 inkommo till garnisonssjukhuset inom få dagar icke mindre än 11 man, tillhörande samma kompani, hvilka alla blifvit smittade af en och samma uteliggande qvinna.

sträckning, hvilken på sednare tiden ej obetydligt ökats, då numera från år 1870 hela Djurgården tillhör Stockholms polisdistrikt. Föreståndaren för besigtningebyrån är derjemte poliskommissarie i Adolf Fredriks distrikt och öfvervakar dessutom polistjenstgöringen i Kungsholms, så att han i sjelfva verket har 2 polisdistrikter. I egenskap af poliskommissarie måste han vara närvarande i polisdomstolen i en mängd mål, hvilka vanligen förekomma samtidigt med besigtningarnes anställande på byrån.

En annan omständighet, som försvårar prostitutionens öfvervakande, är en af Öfverståthållare-Embetet för polisärender för några år sedan meddelad föreskrift att ej flera än 2 prostituerade få bo i samma hus eller gård, hvarigenom dessa qvinnor så godt som utplanterats i hela Stockholm och kontrollen öfver dem blifvit svårare.

3. Att sundhetsmönstringarne inom garnisonen ej göras tillräckligt ofta.

Till hvad som förut (sid. ²³~~56~~) blifvit nämnt vilja vi endast tillägga att vid i Mars 1872 gjord förfrågan rörande sundhetsbesigtningar med flottans manskap erhållits till svar: För närvarande hållas inga speciella sundhetsmönstringar, alldenstund högst få fall af syphilis inträffa.

4. Att hvar och en, som vill å kurhuset erhålla kostnadsfri vård, måste, försedd med läkarebetyg, först inställa sig i poliskammaren för att låta anteckna sitt namn och sin bostad och erhålla vederbörlig remiss.

Orsaken till detta förfaringssätt uppgifves vara den, att polismyndigheten skall kunna hafva uppsigt öfver dem, om de, efter utskrifningen från kurhuset, genom möjligen uppträdande nya eruptioner af syphilis kunna blifva för allmänna sundheten vådliga; men att detta i verkligheten ej torde vara hufvudafsigten framgår deraf att de personer, hvilka vilja betala sin vård, hvilken betalning utgår med 40 öre för stadens innevanare, 1 Rdr Rmt för personer, tillhörande annat län, och 1 Rdr 50 öre för enskildt rum, allt per dag, äro befriade från inställelse i poliskam-

maren. Det synes derföre som meningen med detta förfarande vore att söka förmå personer att sjelfva bekosta sin vård, ty den fara, för hvilken den allmänna sundheten kan blifva utsatt från deras sida, läger väl ej vara mindre om de betalt sin vård på kurhuset än om de kostnadsfritt varit der intagna, men tydligt är att en sådan bestämmelse måste afhålla obemedlade qvinnor att i tid söka bot för sin sjukdom och derigenom öka faran för dem sjelfva och möjligheten att smittan öfverföres på andra. Också har man sett sig nödsakad att, vid tillämpningen af denna bestämmelse i fråga om qvinnor, förfara på det sätt att de intagas utan remiss och sedan sändes deras betyg, jemte uppgift om bostaden, från kurhuset till anteckning i polisen. Att patienter med venerisk sjukdom skola betala legosängsavgift för intagning på kurhus i allmänt rum står dock i bestämd strid med Kongl. Instruktionen för direktionerna öfver länslazarettarna i riket och öfver kuranstalterna af den 17 December 1817, enligt hvilken alla veneriskt sjuke ega rättighet att njuta underhåll och öfriga förmåner fritt, på grund af den beviljade årliga afgiften af hvarje mantalsskrifven person till veneriska smittans utrotande.

Till förekommande eller minskande af prostitutionens olägenheter och hindrande af den veneriska smittans spridande böra, utom de i det föregående omnämnda åtgärder, särskildt för Stockholm följande förändringar göras:

1. Antalet sundhetskostaplur ökas till 5.

Huruvida någon framställning blifvit gjord från polismyndighetens sida om anvisande af medel för att kunna öka sundhetskostaplarnes antal och vidtaga andra åtgärder till prostitutionens behöriga öfvervakande kunna vi ej med säkerhet uppgifva, men tro ej att så varit förhållandet. De disponibla medlen synas hufvudsakligen användas för den s. k. detektiva polisen. Ofvannämnda antal bör anses tillräckligt, då dessa personer uteslutande böra

sysselsätta sig med prostitutionsväsendet och dervid kunna påräkna biträde af den öfriga polisbetjeningen.

2. Föreståndaren för besigttningsbyrån bör odeladt egna sin tid åt prostitutionens öfvervakande och vara befriad från de poliskommissarierna tillkommande göromål. Denne tjänsteman bör aflönas på ett sådant sätt, att man kan hafva utsigt att till bestridande af denna i hög grad maktpåliggande och ansvarsfulla befattning få en person med omutlig redbarhet, godt omdöme och urskiljningsförmåga samt det lugna allvar, som i detta fall är af så stor vikt.

3. Bordeller tolereras af polismyndigheten och underkastas ett lämpligt reglemente.

4. Sundhetsmönstringar inom garnisonen anställas en gång i veckan.

5. Stadgandet, att den, som vill kostnadsfritt vårdas på kurhuset, först skall i poliskammaren erhålla vederbörlig remiss, borttages och hvar och en får inträde, som har legitimerad läkares intyg att vara med venerisk sjukdom behäftad. (Den kontroll, hvilken det i många fall är nödvändigt att polisen har öfver dessa personer, för hvilket ändamål den måste känna deras namn och bostad (såsom t. ex. för att få reda på föräldrarne till barn, som skola utskrifvas, hvilket ibland varit förenadt med stora svårigheter) kan på annat sätt åstadkommas. I efterföljande prostitutionsreglemente föreskrifves att en af de vid besigttningsbyrån anställde sundhetskonstaplar skall infinna sig på kurhuset hvarje dag utskrifning af patienter eger rum för att erhålla förteckning på utskrifna besigttnings-skyldiga kvinnor. Vid detta tillfälle kan han äfven emottaga uppgift på de personers namn och bostad, hvilka under tiden intagits till vård, hvarigenom således deras inställelse i poliskammaren före intagandet på kurhuset blir obehöflig).

6. Ett nytt, tillräckligt stort, och allmänna sundhetens fordringar tillfredsställande kurhus uppföres.

Den bristfälliga beskaffenheten af och det otillräckliga utrymmet på Stockholms stads och läns kurhus är allt för väl bekant för att vidlyftigare behöfva omordas. Då byggnaderna ursprungligen varit begagnade till brännvinsbränneri och ej uppförda för att inrymma sjuke är anordningen och inredningen ej sådan, att de kunna anses motsvara sin nuvarande bestämmeelse. En del af sjukrummen äro mycket låga och mörka, hvarigenom luftvexlingen blir ofullständig. Det bristande utrymmet och rummens läge medgifver ej att afskilja vissa patienter, hvilket ofta på ett sjukhus är af stor vigt. Byggnaderna äro af ålder så bristfälliga och förfallna att de ej utan fara kunna begagnas, hvarjemte den sednare tillkomna flygelbyggnaden har en lös, sank och otjenlig grund, hvadan huset sjunkit och vissa rum äro besvärade af fukt. Den fullständiga ombyggnad, som länge varit oundgängligen nödig, har dock ej ansetts kunna företagas, så länge egendomen är en kronans tillhörighet och möjligen skulle kunna af riksdagen för annat ändamål disponeras, och då de propositioner, som vid 1859, 1862, 1865 och 1871 års riksdagar blifvit till rikets ständer framställda, dels af Kongl. Maj:t, dels af enskild motionär, och hvilka propositioner vid de sednare riksdagarne afsett egendomens öfverlåtelse med full eganderätt åt Stockholms stad och län, ej medfört önskad resultat, fortfara ännu de ofördelaktiga hygieniska förhållandena. Af stor vigt vore att de hinder, som uppstått för realiserandet af den tilltänkta nybyggnaden, med det snaraste måtte blifva undanröjda och att ett nytt kurhus snart måtte se dagen. För att göra detta så mycket begärligare för andra qvinnor borde de prostituerade vårdas på en särskild inrättning.

Vi bifoga ett "Förslag till prostitutions-reglemente för Stockholm", i hvilket för lättare öfversigt såsom anmärkning anföras de motiver, hvilka föranledt de i vissa paragrafer intagna föreskrifter.

Förslag till prostitutions-reglemente för Stockholm.

Prostitutionens öfvervakande tillhör polismyndigheten. För detta ändamål är en särskild besigttningsbyrå inrättad, hvilken i administrativt hänseende står under Öfverståthållare-Embetet för polisärender, men i medicinskt under sundhetsnämnden, och hvars verksamhet här nedan bestämmes.

A). Om Inskrifning.

§. 1. Såsom allmänna (prostituerade) kvinnor anses alla, hvilka bevisligen idka skörlefnad såsom yrke mot betalning.

Af dessa finnas 2 klasser:

- a) ensamt boende kvinnor,
- b) de, hvilka vistas i de af polismyndigheten tolererade prostitutionshus (bordeller).

§. 2. Hvarje prostituerad kvinna inskrifves på besigttningsbyrån uti en för sådant ändamål upprättad bok, i hvilken antecknas hennes för- och tillnamn, de binamn, under hvilka hon är känd, hennes utseende, ålder, födelseort, bostad, föräldrar, föregående sysselsättning och öfriga lefnadsförhållanden; om hon varit med venerisk smitta behäftad; hvarest hon då vårdats; samt de orsaker, som förmått henne att öfverlemna sig åt prostitutionen; åliggande det hvarje sådan kvinna att förete sitt prestbetyg, hvilket på besigttningsbyrån förvaras.

§. 3. Inskrifning sker

- a) *frivilligt*, då en kvinna sjelf begär eller medgifver den,
- b) *af tvång*, då den af polismyndigheten henne ålägges, sedan hon vid förutgången undersökning blifvit om skörlefnad förvunnen.

§. 4. Vid inregistreringen erhåller hvarje kvinna en bok, hvilken på titelbladet upptager hennes namn, nummer i byråns inskrifningsbok samt signalement, och dess-

utom innehåller ett utdrag af de i prostitutionsreglementet för qvinnan föreskrifna ordningsreglor. Denna bok, i hvilken resultatet af hvarje besigtning antecknas, är qvinnan skyldig att ständigt hafva hos sig, vid anfordran uppvisa för polisbetjeningen samt ej utlåna till andra qvinnor. Mister hon en sådan bok bör hon ofördröjligen derom göra anmälan på besigtningebyrån.

B). Om Sundhetsbesigtningar.

§. 5. Hvarje inskrifven qvinna är skyldig att två gånger hvarje vecka och oftare, om läkaren så finner nödigt, på bestämda dagar och tider inställa sig på besigtningebyrån för undergående af sundhetsbesigtning.

Anm. Frågan huru ofta besigtningar böra verkställas har besvarats på olika sätt. Af 80 städer, för hvilka GARIN i sitt förutnämnda arbete redogör, ske besigtningar i 13 två gånger i veckan, i 42 en gång, i 20 tre gånger i månaden samt i 5 hvar fjortonde dag. Huru ofta de än göras innebära de dock ej någon absolut säkerhet mot smittans öfverförande, enär besigtningen kan sammanträffa med slutet af incubationstiden och ske omedelbart innan symptomter af sjukdomen visa sig; men då väl ej kan nekas att säkerheten mot smitta blir desto större, ju oftare besigtningarne repeteras och erfarenheten visar att qvinnorna ofta hålla sig undan, hvarigenom längre tid i verkligheten kommer att förflyta mellan de särskilda undersökningarne, anse vi att de böra bestämmas till två gånger i veckan.

§. 6. Besigtningarne verkställas kostnadsfritt; dock medgifves qvinna, som det önskar, att mot erläggande af viss afgift få undergå besigtning på särskilda dagar. Måndagar, Tisdagar, Thorsdagar och Fredagar besigtigas qvinnorna kostnadsfritt; Onsdagar och Lördagar på vanlig tid de, hvilka vilja erlægga 50 öre, samt på särskild tid på eftermiddagen de, hvilka betala 1 Rdr Rmt för hvarje besigtning. Dessa afgifter uppbäras af en bland sundhets-

konstaplarna i byråns lokal före besigtningens början mot en polett, hvilken qvinnan vid inträdet i expeditjonsrummet aflemnar till föreståndaren, som, efter slutad besigtning, af sundhetskonskapeln emottager redovisning och i en särskild bok antecknar beloppet af influtna medel, hvilka vid slutet af hvarje månad öfverlemnas till polismyndigheten.

Ann. Frågan om betalning för sundhetsbesigtningar och skatt på bordellerna torde här böra tagas i betraktande.

I Paris göras besigtningarne kostnadsfritt och bordellvärdinnorna betala ingen skatt. I Brüssel äro de ensamtboende qvinnorna fördelade i 4 klasser, af hvilka de 3 betala 40, 30 och 15 centimer för hvarje besigtning; den fjerde erlägger ingen afgift och till denna klass räknas alla prostituerade qvinnor öfver 40 år och de, som hafva barn att underhålla. De qvinnor, hvilka under 4 på hvarandra följande veckor ordentligt infunnit sig vid sundhetsbesigtningarne återfå den erlagda betalningen. För de böcker, som dessa qvinnor erhålla, betalas af första klassen 1 fr. 50 cent., af andra 75 cent., af tredje och fjerde 25 cent. Bordellinnehafvare betala på förhand en viss afgift, afsedd att betäcka utgifterna för prostitutionens öfvervakande. Denna afgift varierar allt efter den klass ett bordell tillhör och antalet der befintliga qvinnor. Sålunda betalar första klassens bordell från 60 till 78 francs i månaden och dessutom 2 fr. för hvarje qvinna utöfver ett antal af 10; den andra klassens bordell betalar från 21 till 32 fr. och den tredje från 8 till 15 fr. i månaden. Och denna klassifikation grundar sig på inkomsten af de besökande! Till första klassen höra de bordeller, der taxan är öfver 5 fr., till andra de, der den är mellan 2 och 5 fr. och till tredje de, der den understiger 2 fr.

I Hamburg, Turin, Madrid, Lyon och många andra större städer i utlandet finna vi samma förhållande, nemligen obligatorisk betalning af sundhetsbesigtningarne och

skatt på bordellerna, hvilken är progressiv efter antalet kvinnor.

I allmänhet måste en obligatorisk betalning af sundhetsbesigtningarne förkastas, liksom skatt på bordellerna, hvarigenom de erhålla en slags auctorisation och innehafvarne, när de betalt sin afgift, anse sig hafva samma rätt, som hvilken annan som helst, som drifver ett hederligt yrke. Då de inskrifna kvinnorna af polisen tvingas vid vite att i den allmänna sundhetens intresse undergå sundhetsbesigtningar så torde de ej kunna åläggas att betala dessa besigtningar. Detta är odiöst och har i alla tider af dem, hvilka af personliga skäl äro missbelättna med sundhetspolisens åtgöranden, begagnats såsom förevändning att tillägga dess handlingar dåliga motiver, sätta den i misskredit och göra dess verksamhet förhatlig. Det är dessutom svårt att förstå huru något sådant kan utföras, enär en stor del af de prostituerade kvinnorna, hvilka lefva endast för dagen, ofta ej ega så mycket att de kunna tillfredsställa administrationens fordringar. Genom skatt på bordellerna gör man de prostituerade kvinnornas lott ännu sämre. Väl heter det att den skall erläggas af bordellinnehafvaren, men det är naturligt att det i sista hand blir kvinnorna, som få betala den, ty ju större utgifter han har, desto mera försöker han att utpressa af dem. Annorlunda förhåller sig saken om afgiften för sundhetsbesigtningarne blir helt och hållet frivillig. I Marseille göras besigtningarne om Måndagen på byrån och gratis; de kvinnor, som önska det, besigtigas i sina hem på Tisdagen mot erläggande af 1 franc, Onsdagen och Thursdagen mot 2 och Lördagen mot 3 fr. Här är afgiften visserligen frivillig, men detta sätt att gå tillväga är i flera hänseenden olämpligt och dessutom nedsättande läkarens anseende, då han skall springa staden omkring i de prostituerades bostäder. Sundhetsbesigtningarne i hemmen så väl hos kvinnan som hos läkaren böra i principen förkastas och alla besigtningar, om möjligt, verkställas på byrån. I detta reglemente

har adopterats det i Bordeaux brukliga sättet, som synes erbjuda de största fördelarne, utan att på något vis ned-sätta hvarken administrationens eller läkarens värdighet. Sundhetsbesigtningarne äro der à la règle kostnadsfria, men de qvinnor, hvilka vilja förskaffa sig rättighet att på sär-skilda dagar besigtigas, få det genom att erlægga en be-stämmd afgift. Skillnaden mellan detta och de i de flesta andra städer brukliga förfaringssätt är tydlig; här är be-talningen helt och hållet frivillig, i de andra obligatorisk. När en kvinna icke längre vill eller kan betala sin afgift besigtigas hon kostnadsfritt. Erfarenheten visar att en sådan anordning fullkomligt öfverensstämmer med kvinnornas önskan; det uppstår derigenom af sig sjelf en slags klassifika-tion, som ganska mycket bidrager till upprätthållande af god ordning. Det finnes bland dessa qvinnor många an-ledningar till jalousie och afundsjuka. Då de sammanträffa i besigtninglokalen kommer det ofta till ordvexling och handgripligheter, hvilket mången af dem både söker och kan undvika genom att gå en annan dag på besigtning. Önskligast vore det om hvarje kommun betalade alla kost-naderna för prostitutionens öfvervakande och alla besigt-ningar skedde kostnadsfritt, men då erfarenheten visar att de åtgärder, som under sådana vilkor vidtagas, vanligen blifva otillräckliga, tjänstemännens antal och aflöning för ringa, torde ofvanstående förslag vara mest praktiskt. De finansiella resultaterna af denna anordning äro i Bordeaux synnerligen vackra, hvilket synes af efterföljande tabell:

	1859.	1860.	1861.	1862.	1863.	1864.	1865.	1866.
Inskrifna qvinnor i medeltal...	554	540	513	485	516	520	554	555
Antal sundh.-besigtningar gratis	11,292	10,561	9,293	8,151	8,906	9,979	10,431	10,538
» » à 75 cent.	9,992	10,226	9,930	9,414	8,735	9,596	9,818	9,076
» » à 2 francs	5,007	4,681	5,017	5,272	6,255	5,418	5,164	6,807
Inkomster. Francs	17,508	17,031	17,481	17,604	19,061	18,033	17,691	18,425
		50 cent.	50 cent.	50 cent.	25 cent.			

Inkomsten har i medeltal varit 17,854 fr., under det utgifterna för året endast uppgått till 13,350 fr.

Huru stora inkomsterna i Stockholm skulle blifva torde ej kunna med säkerhet på förhand beräknas. Vid 1871 års slut voro 322 qvinnor underkastade besigtning. Om vi frånräkna 42 såsom intagna på kurhus etc. och af de återstående 280 antaga att 200 begagna de kostnadsfria besigtningarne samt att endast 50 hvardera betala 50 öre och 30 hvardera 1 R:dr R:mt för hvarje besigtning, skulle beloppet för året uppgå till 5,720 R:dr R:mt. Då aflönningarne till byråns tjenstemän efter detta förslag utgöra 13,800 R:dr skulle således efter ofvanstående låga beräkning de utgifter, som kommunen får vidkännas, ej blifva större än för närvarande. Med all sannolikhet kan man tvärtom antaga att de skola blifva mindre och inkomsterna för besigtningarne större, emedan de prostituerade kvinnorna redan nu äro vande att på särskilda tider besigtigas på byrån mot afgift af 1 R:dr R:mt.

§. 7. Kvinna, som undergår besigtning kostnadsfritt, bör, om hon önskar besigtigas å de dagar då afgift erlägges, derom göra anmälan en föregående besigtningdag, så att en kvinnas uteblifvande på den dag hon vanligen undergår besigtning ej fritager henne från ansvar, så vida ej sådan anmälan skett.

Anm. Denna bestämmelse har ansetts nödvändig för att förekomma att en kvinna, som är eller misstänker sig vara smittad, kan hålla sig undan under förevändning att hon ämnar infinna sig en följande dag, då betalning erlägges.

§. 8. Dessa afgifter tillfalla besigtningebyrån och användas uteslutande till betäckande eller minskande af de utgifter, hvilka kommunen får vidkännas för vidtagande af åtgärder till prostitutionens öfvervakande.

§. 9. Tiden för sundhetsbesigtningarne bestämmes af öfverläkaren. Resultatet af hvarje besigtning inskrifves i kvinnans bok; då hon befinnes smittad utfärdar läkaren

remiss till kurhuset, dit hon efter besigtningarnes slut genom sundhetskonsstaplarnes försorg genast afföres.

§. 10. Vid långt framskridet hafvandeskap, nyligen försiggången förlossning, samt äfven i andra fall, der öfverläkaren dertill finner skäl, kan qvinnan antingen erhålla tillstånd att endast en gång i veckan inställa sig till besigtning eller för kortare tid helt och hållet befrias derifrån.

C). *Ordningsreglor för inskrifna qvinnor.*

§. 11. Inskrifven qvinna åligger:

a) att på de af föreståndaren bestämda dagar inställa sig på byrån för undergående af sundhetsbesigtning;

b) att när tecken förmärkas, hvilka häntyda på sjukdom och smitta, genast anmäla sig till besigtning och icke hålla sig undan eller anlita quacksalfvare;

c) att föra ett tyst och stilla lefverne;

d) att å gator, torg och allmänna platser visa sig i anständig klädsel och icke genom utmärkande utstyrsel söka väcka uppseende;

e) att å sådana ställen hvarken ensam eller i sällskap af flera stryka fram och tillbaka, utan giltig anledning stadna, tilltala personer eller genom utrop och åthäfvor söka ådraga sig uppmärksamhet;

f) att icke visa sig utanför det hus hon bebor eller genom öppnade fönster anropa förbigående eller på annat sätt göra sig bemärkt;

g) att icke vid antändt ljus visa sig i fönstren, hvilka vid hvarje tid på dygnet böra vara försedda med luckor, jalousier eller rullgardiner;

h) att icke under någon tid på året vistas utomhus nattetid efter klockan 11;

i) att icke å theatrar, concertlokaler eller allmänna förlustelseställen intaga andra än af polismyndigheten bestämda platser;

k) att icke utan manligt sällskap besöka restaurationer, kaféer, värdshus och dylika ställen;

l) att icke besöka de offentliga platser och promenader, hvilka äro henne af polismyndigheten förbjudna:

m) att icke bo eller vistas på sådana ställen, der utskänkning eller försäljning af spirituösa drycker eger rum;

n) att icke i sin bostad hafva egna eller främmande barn öfver 2 års ålder;

o) att icke emottaga besök af individer, hvilka synbarligen ännu tillhöra gosseåldern;

p) att icke under natten hos sig hysa andra qvinnor, vare sig inskrifna eller icke-inskrifna;

q) att icke utöfva sitt yrke i kopplerskors bostäder;

r) att icke begagna tjänstfolk till prostitution;

s) att vid förändring af bostad derom göra anmälan närmaste dag, som besigtningebyrån är öppen;

t) att ej utan föregående anmälan på byrån lemna sin bostad för längre tid än 48 timmar;

u) att icke bekantgöra namnen på de personer, hvilka besöka henne.

D). *Om Bordeller.*

a) *Bordellernas läge och inredning.*

§. 12. Bordellerna böra ligga afsides från kyrkor, slott och palatser, offentliga embetsverk, skolor och undervisningsanstalter, sjukvårdsinrättningar och kaserner, på visst afstånd från hvarandra och, om möjligt, så att inga boningshus ligga midt emot.

§. 13. I de särskilda stadsdelarne böra bordellerna så fördelas att deras beskaffenhet så mycket som möjligt motsvarar stadsdelens karakter.

§. 14. I ett hus, der bordell skall öppnas, få inga helsofiendliga förhållanden finnas. Antalet qvinnor bestämes af polismyndigheten i förhållande till utrymmet.

§. 15. En person får ej inrätta två eller flera bordeller, och flera personer få ej i samma hus hafva bordeller med gemensam ingång.

§. 16. I samma hus, som bordell finnes, få inga andra personer bo; ej heller får det stå i någon slags kommunikation eller förening med angränsande hus.

§. 17. Bordellerna få ej innehålla rum utan fönster, hemliga eller undangömda lokaler eller andra ställen, som kunna dölja en person; ej heller få i golf, tak, väggar eller dörrar finnas öppningar, genom hvilka man kan se hvad som försiggår i ett annat rum.

§. 18. Bordellerna få ej hafva mer än *en* ingång, hvilken dag och natt skall vara tillsluten och riglad. Ingen skylt får finnas eller annat tecken, som antyder stället beskaffenhet.

§. 19. Källarlägenheter få ej begagnas till bordeller. Fönsterna i alla våningar skola vara försedda med rutor af mattslipadt glas; de nedre fönstren skola vara tillästa så att de ej kunna öppnas och endast det öfre hållas öppet för nödig luftvexling.

§. 20. Hvarje qvinna skall hafva sitt särskilda rum med nummer på dörren in- och utvändigt samt klocksträng med ledning till förstuga eller vestibul, hvarest är så inrättadt, att en tafla genast visar numret på det rum, der ringning skett.

b) Föreskrifter för bordellinnehafvare.

§. 21. Rättighet att hålla bordell meddelas på derom gjord ansökan af polismyndigheten och lemnas endast åt qvinnor, hvilka, om de äro gifta, skola förete mannens skriftliga samtycke.

§. 22. Den, som erhållit rättighet att öppna ett bordell, måste underteckna en förbindelse att punktligt fullgöra reglementets föreskrifter, af hvilket hon erhåller ett exemplar, samt en af polismyndigheten godkänd borgen för er-

läggande af de böter, hvartill hon i följd af reglementets öfverträdelse kan göra sig skyldig.

§. 23. Derföre att en qvinna under längre eller kortare tid innehaft ett bordell har hon ingen rättighet att på samma eller annat ställe hålla sådant, utan kan polismyndigheten, när den så för godt finner, återkalla den lemnade tillåtelsen utan invändning från hennes sida. Denna rättighet är helt och hållet personlig och öfvergår i intet fall på hennes rättsinnehafvare.

§. 24. Den, som vill inrätta ett bordell, måste förete husegarens skriftliga medgifvande.

§. 25. Innehafvare af bordell åligger

a) att innan en qvinna upptages på bordell derom göra anmälan på besigtningssbyrån och inställa henne till undergående af sundhetsbesigtning;

b) att ej upptaga andra än inskrifna qvinnor och bland dem endast sådana, som äro öfver 18 år;

c) att ej söka kvarhålla en qvinna eller hindra henne från att lemna bordellet när hon så önskar, utan utlemna de af henne vid inträdet medförda effekter;

d) att, då en qvinna öppet eller hemligt lemnat ett bordell, nästa besigtningssdag derom på byrån göra anmälan samt, om möjligt, lemna upplysningar om hvart hon begifvit sig;

e) att icke såsom tjenstepigor använda qvinnor under 40 år; äro de yngre skola de undergå sundhetsbesigtning en gång i veckan;

f) att ej till de på bordellerna varande qvinnor utlåna penningar eller uthyra kläder, nipper och andra artiklar;

g) att ej tillägna sig de skänker, som en qvinna erhåller af besökande;

h) att, då hon misstänker att en qvinna ådragit sig venerisk sjukdom, genast derom göra anmälan på besigtningssbyrån och hindra henne att emottaga vidare besök;

i) att i mottagningsrummet äfvensom i kvinnornas enskilda rum genom anslag tillkännagifva taxan;

k) att ej tillåta något slags spel med kort, tärning och dylikt, eller låta spirituösa drycker utskänkas eller på stället förtäras;

l) att ansvara för ordning och stillhet inom och utom bordellet; att bo i närheten af ingången för att, i händelse af oordningar genast vara tillhands och i nödfall anlita polisens biträde;

m) att hvarje tid på dygnet genast lemna tillträde till sundhetspolisen och den öfriga polisbetjeningen;

n) att ej utan polismyndighetens medgifvande ombyta lokal;

o) att ej utan föreståndarens för besigningsbyrån tillåtelse lemna huset på längre tid än 24 timmar.

E). Om befrielse.

§. 26. Hvarje inskrifven qvinna är skyldig underkasta sig föreskrifna ordningsreglor och bestämmelser till dess hon blifvit af polismyndigheten befriad och utstruken från de prostituerades lista.

§. 27. Denna befrielse är definitiv eller provisorisk. Definitivt blir en inskrifven qvinna utstruken

a) vid dödsfall,

b) vid äktenskaps ingående.

Provisoriskt befrias qvinnan

a) då någon person, till hvars vilja och förmåga att förskaffa qvinnan nödiga medel till existens polismyndigheten anser sig kunna sätta förtroende, skriftligen förbinder sig antingen att taga henne i sin tjänst eller på annat sätt draga försorg om att hon ej längre drifver skörlefnad utan återgår till en anständig vandel;

b) vid reclamationer af föräldrar och målsmän, hvilka erbjuda dylika garantier;

En provisoriskt befriad qvinna öfvervakas under tre månader, hvarefter hon definitivt utstrykes ur de prostituerades lista, då skäl ej förekommit att hon återfallit till sitt förra lefnadssätt.

F). *Om besigtningebyråns tjänstemän och deras åligganden.*

§. 28. Tjänstemännen vid besigtningebyrån utgöras af

a) tre läkare, bland hvilka en öfverläkare med lön af 2,500 R:dr R:mt; de öfriga med 2,000 R:dr hvardera.

Ann. Då läkarne ej hafva några sportler eller extra inkomster af besigtningarne utan den afgift, hvilken en del qvinnor frivilligt erlägga för rättigheten att blifva besigtigade på särskilda dagar, oafkortad tillfaller besigtningebyrån för att användas till minskning i de utgifter, hvilka kommunen får vidkännas för prostitutionens öfvervakande, måste dessa tjänstemäns remuneration vara sådan att de erhålla skälighet ersättning såsom en fast lön för sin i många hänseenden obehagliga verksamhet. Detta har ansetts kunna ske genom ofvannämnda aflöning, isynnerhet som läkarne ej behöfva i sina bostäder emottaga till besigtning inskrifna qvinnor, hvilket är det som i främsta rummet inverkar störande på den enskilda praktiken.

b) en föreståndare för polisafdelningen med lön af 2,500 R:dr R:mt.

c) sex sundhetskonstaplar med lön af 800 R:dr R:mt hvardera.

a) *Om läkarne.*

§. 29. Läkarne utnämnas af sundhetsnämnden och tillsättas med 6 månaders uppsägningstid.

§. 30. De fördela sins emellan besigtningarne enligt af öfverläkaren uppgjord plan. Honom tillkommer alla åligganden rörande statistiken samt att före den 1 Maj till sundhetsnämnden afgifva berättelse om besigtningebyråns verksamhet under föregående år.

§. 31. Sundhetsbesigtningarne skola anställas med tillhjälp af alla de medel, hvilka vetenskapen erbjuder för en säker diagnos af sjukdomarne, och bör läkaren, utan förutfattade åsigter om huruvida en åkomma är smittosam eller

ej, till kurhuset remittera en kvinna för hvarje sår på könsdelarne, för hvarje mucopurulent secretion.

§. 32. Genom emottagande af dessa befattningar hafva läkarne förbundit sig att ej taga under behandling någon inskrifven kvinna, vare sig för venerisk eller annan sjukdom.

b) *Om föreståndaren för polisafdelningen.*

§. 33. *Honom åligger*

a) att fördela göromålen mellan sundhetskonsaplarna och tillse att de med nit och dock med iakttagande af den grannlagenhet och urskiljning, som är af så stor vigt vid utöfvandet af deras befattning, fullgöra sina åligganden;

b) att på anmälningar af sundhetskonsaplarna eller andra personer om kvinnor, hvilka i hemlighet utöfva prostitutionen, göra undersökning om förhållandet och, då uppgiften befinnes grundad, vidtaga åtgärder för att tvinga dem att låta inskrifva sig;

c) att i sådana fall, der en kvinna hängifver sig åt lösaktighet men dock ej helt och hållet saknar annan sysselsättning, lemna henne tillstånd, om hon dertill förklarar sig villig, att en gång i veckan på besigtningbyrån förete legitimerad läkares intyg om sitt helsotillstånd.

Anm. Fall förekomma ej sällan att en kvinna hängifver sig åt lösaktighet i den utsträckning att hon kan anses vådlig för allmänna sundheten, utan att dock utslutande hafva skörlefnaden till yrke. Många äro hemligt prostituerade utan att kunna anses lifnära sig dermed, såsom flickor och sömmerskor, boende hemma hos föräldrarne, hvilka väsendtligen bidraga till deras underhåll, och många tjänstpigor, som begagna lediga stunder att löpa åstad med förste bäste karl. Gränsen är svår att träffa, när ordningsmakten skall gripa in och mången gång är det svårt att uppdraga en bestämd gräns mellan libertinaget och prostitutionen. I dessa fall torde den i ofvanstående moment föreslagna åtgärd erbjuda en lämplig garanti och i de flesta

fall af qvinnan accepteras, på samma gång tillfälle lemnas henne att lättare återgå till en anständigandel än om hon genast skulle komma in bland de prostituerade (inskrifna) och undergå sundhetsbesigtning samtidigt med dessa på byrån. Dessa qvinnor stå under sundhetspolisens uppsigt men inskrifvas först då det visar sig att någon förbättring ej kan väntas utan att de helt och hållet lemnat arbetet och drifva skörlefnaden såsom yrke.

I Göteborg finnas qvinnor, hvilka under 6—7 års tid regelbundet hvarje vecka insändt läkarebetyg om sitt helso-tillstånd till besigtningbyrån, utan att sjelfva hafva behöft infinna sig der.

d) att öfvervaka att de inskrifna kvinnorna ställa sig till efterrättelse de i reglementet föreskrifna ordningsreglor och i händelse af öfverträdelse beifra saken;

e) att då minderåriga flickor anmälas såsom förande ett sysslolöst och lättsinnigt lefnadssätt vidtaga åtgärder att de blifva intagna på någon uppfostrings- eller förbättringsanstalt eller hos fattigvårdens styrelse derom göra anmälan, så framt de derifrån erhålla understöd;

f) att inskrifva de qvinnor, hvilka frivilligt medgifva eller af polismyndigheten åläggas att undergå allmän sundhetsbesigtning;

g) att vara närvarande vid de tillfällen då besigtningar verkställas på byrån och i en bok, hvilken innehåller ett särskilt konto för hvarje kvinna, anteckna resultatet af besigtningen för dagen; föra anteckning öfver de inskrifna kvinnornas bostäder, särskilt för de ensamt boende och särskilt för personalen på bordellerna, och de förändringar som härutinnan ske; anteckna då någon blifvit häktad, är sjuk i hemmet, intagen på sjukvårds- eller fattigvårdsinrättning, lemnat staden eller afvikit från sin bostad, af lidit samt alla dylika förändringar inom personalen;

h) att hvarje dag till polismyndigheten afgifva rapport öfver antalet verkställda besigtningar, frånvarande, till kurhuset remitterade, från sina bostäder afvikna etc., qvinnor;

i) att då anmälningar ingå om personer, hvilka äro med venerisk sjukdom behäftade, göra de undersökningar och vidtaga de åtgärder, som i det speciella fallet synas lämpligast och erfordras för att, om uppgiften befinnes grundad, förmå de sjuke att skaffa sig nödig läkarevård eller intagas på kurhuset.

c) *Om sundhetskonstaplarne.*

§. 34. Deras åligganden äro

a) att på allt sätt söka uppspana sådana qvinnor, hvilka i hemlighet utöfva prostitutionen och dervid gå till väga med all den grannlagenhet och urskiljning, som sakens vikt och allvar fordra;

b) att icke till förhör inkalla för prostitution misstänkta qvinnor eller vidtaga andra åtgärder, innan skriftlig anmälan skett till föreståndaren, som i hvarje fall särskildt beslutar;

c) att noggrannt öfvervaka de inskrifna qvinnornas uppförande, så väl de ensamt boendes som deras, hvilka vistas på bordeller, och tillse att de rätta sig efter ordningsreglorna samt genom besök på bordellerna öfvertyga sig om att reglementets föreskrifter strängt efterlefas;

d) att för nämnde ändamål besöka theatrar, allmänna förlustelseställen och andra platser, der de prostituerade qvinnorna pläga vistas;

e) att på föreståndarens tillsägelse efterspana och inställa de qvinnor, hvilka uteblifvit från sundhetsbesigtning;

f) att vid besigtningstillfällena i qvinnans bok inskrifva resultatet samt dagen för nästa besigtning;

g) att på de dagar, då betalning för sundhetsbesigtningar erlägges, emottaga och för föreståndaren redovisa densamma;

h) att efter slutad besigtning till kurhuset afföra dem, hvilka befunnits smittade;

i) att hvarje dag, då utskrifning af patienter sker från kurhuset, derstädes infinna sig för att erhålla uppgift på de besigtningsskyldiga qvinnor, hvilka blifvit utskrifna;

k) att icke med de inskifna qvinnorna eller bordellvårdinnorna inlåta sig i några transactioner, af hvad beskaffenhet det vara må, eller af dem emottaga något slags honorarium;

l) att i öfrigt ställa sig till efterrättelse de föreskrifter, hvilka af föreståndaren för besigtningbyrån dem meddelas.

